

[KROKSZTYN *sb m*

kroksztyn, kroksztajn.

Teksty nie oznaczają ó (Cn o jasne).

pl N kroksztyny. ◊ L kroksztajn(a)ch.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Wystające zakończenie belki stropowej, też wspornik drewniany, kamienny a. żelazny, podtrzymujący galerię, wykusz itp. (z niem. Kragstein); caput trabis exstans, interpensivum, mutulus, traiectura mutuli Cn: pro 56 ferramentis longis ad kroksthiny 2 acierum applicatis sub quercu per gr. 45 Wawel 1540/252; pro novis krokstini in testudine Maiestatis Reginalis Wawel 1547/383, 1540/249; Descriptio castri Lubowliensis [...] w tej bramie 2 kamienia kroksztyny, których nie wmurowano. LustrKra I 191; nad sienią wypuścił balki [...] pół łokciem w ulicę chcąc izbę sobie jakoby na kroksztajnach rozprzeźrenić. OpisyPozn 1593 nr 20.

MK